28/06/2019

“Ο Άγιος Παΐσιος ζούσε άνετα με άγρια ζώα, γιατί, όπως και κάθε Άγιος, έγινε ειρηνικός πλέον με τον Θεό”

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Λεμεσού

Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος

Όταν ο άνθρωπος έχει ειρήνη μέσα του και βεβαιωθεί η ψυχή του ότι όντως ο Θεός είναι πατέρας του και διοικεί την κτίση και αυτός είναι παιδί αυτού του Παντοκράτορος Θεού, που συνέχει την κτίση, δεν κινδυνεύει και δεν έχει να φοβηθεί τίποτε. Αφού λοιπόν ο άνθρωπος ειρηνεύει με τον Θεό, ειρηνεύει και με τον πλησίον του. Παύει να βλέπει τον αδελφό του σαν εχθρό του, αλλά βλέπει τον αδελφό του σαν τον ίδιο τον Θεό του: «*είδες τον αδελφό σου, είδες Κύριον τον Θεόν σου*». Για τον άνθρωπο του Θεού πλέον ο κάθε άνθρωπος είναι καλός λίαν, όπως τον έπλασε ο δημιουργός Θεός. Δεν μπορεί να πει κακία η καρδιά αυτού του ανθρώπου, αφού η κακία είναι ανύπαρκτη γι' αυτόν. Βέβαια, δεν είναι αφελής. Απλώς δεν αποδέχεται ότι το πλάσμα του Θεού, το οποίο πλάστηκε κατ' εικόνα του καλού Θεού, είναι κακό, και ότι θέλει το κακό του. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο άνθρωπος του Θεού είναι ανόητος και αφελής και επειδή έχει τη βεβαιότητα ότι δεν κινδυνεύει από τίποτε, δεν έχει κακή σχέση με τους συνανθρώπους του.

Ο άνθρωπος του Θεού ο οποίος βεβαιώθηκε για την ύπαρξη του Θεού στην καρδία του δεν φοβάται τίποτε και κανένα. Αυτή η ειρήνη του Θεού έχει απίστευτες κοινωνικές προεκτάσεις. Όταν καταργηθεί ο φθόνος, η καχυποψία, ο φόβος τότε τί λόγος υπάρχει πλέον να μην είμαστε αγαπημένοι και ενωμένοι μέσα στην οικογένειά μας και στην καθημερινή μας ζωή; Όταν όμως δεν υπάρχει η ειρήνη του Θεού, τότε ζηλεύουμε και φοβόμαστε ο ένας τον άλλο και κινούμαστε σε ένα πνεύμα καχυποψίας και απώλειας της ειρήνης. Μας πιέζει η κακία που υπάρχει μέσα μας, γιατί δεν βγήκαμε με τη χάρη του Θεού πάνω από τα νέφη της κακίας του κόσμου τούτου.

Δεν φοβόμαστε βέβαια μόνο τους αδελφούς μας και τους ανθρώπους αλλά και το περιβάλλον μας. Αισθανόμαστε απειλές από παντού. Πολλές φορές φοβόμαστε να μείνουμε μόνοι μας εκτεθειμένοι κάπου, γιατί δεν ξέρουμε τι συμβαίνει εκεί. Δεν αισθανόμαστε ειρήνη μέσα στην ψυχή μας. Αυτή η ειρήνη που πηγάζει από τον Θεό διαχέεται και στον περιβάλλοντα χώρο. Έτσι οι άνθρωποι του Θεού κατοικούν οπουδήποτε και γίνονται φίλοι και ειρηνικοί με την κτίση. Πολλοί Άγιοι έζησαν με άγρια θηρία. Ο Άγιος Γεράσιμος στον Ιορδάνη έζησε μαζί με ένα λιοντάρι, ο Γέροντας Παΐσιος ζούσε άνετα με άγρια ζώα, γιατί, όπως και κάθε Άγιος, έγινε ειρηνικός πλέον με τον Θεό. Ο Γέροντας Παΐσιος ζούσε μέσα σε μία χαράδρα, σ' ένα τόπο φοβερό, όπως είναι και όλα τα ερημητήρια εκεί στο Άγιον Όρος. Εκεί δεν αισθανόταν κανένα φόβο, ήταν τόσο οικεία και ωραία γύρω του σαν να κατοικούσε στον πιο ωραίο τόπο του κόσμου. Σήμερα μπορεί να ζούμε μέσα σε μία πόλη με πολλούς ανθρώπους κι όμως φοβόμαστε, γιατί υπάρχει αυτή η απώλεια της ειρήνης του Θεού μέσα σ' αυτό τον χώρο.

Αυτή λοιπόν η ειρήνη του Θεού η οποία δίνεται στον άνθρωπο με τη συγκεκριμένη μέθοδο έχει προεκτάσεις σε όλη τη ζωή του ανθρώπου και είναι συγκεκριμένη, ουσιαστική και απόλυτη. Αυτή τη δίνει η Εκκλησία μας. Πώς γίνεται όμως πρακτικά αυτό; Οι άνθρωποι που είναι μέσα στον κόσμο και ζουν την καθημερινή ζωή με όλα τα προβλήματα και τους κινδύνους μπορούν να βιώσουν την ειρήνη του Θεού και τα χαρίσματά Του ή είναι μόνο για μια κατηγορία ανθρώπων; Ο Χριστός κάλεσε όλους τους ανθρώπους κοντά Του και προσφέρεται σε όλους μέσα στην Εκκλησία.

Εμείς είμαστε τέκνα της Εκκλησίας, τέκνα αυτής της μητέρας την οποία ο Θεός προίκισε και πλούτισε με όλα τα χαρίσματα, τα οποία έφερε με τη σάρκωσή Του και με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος. Άρα μπορούμε να μετέχουμε και στην ειρήνη του Θεού. Έτσι αυτός ο ύμνος των αγγέλων επαληθεύτηκε και πραγματοποιήθηκε και πραγματοποιείται μέσα στην καρδία κάθε ανθρώπου. Ο Χριστός δεν βλέπει τον κόσμο σαν μάζα, αλλά βλέπει τον κάθε άνθρωπο σαν πρόσωπο μοναδικό, θεραπεύει τον καθένα ξεχωριστά και διατηρεί τον χαρακτήρα του κάθε ανθρώπου. Δεν τους κάνει όλους το ίδιο. Η διασφάλιση και η εκτίμηση της ελευθερίας του ανθρώπου φανερώνει ότι η ειρήνη συντελείται στον καθένα ξεχωριστά και απομένει σε μας ένας δρόμος, ο δρόμος της συναντήσεώς μας με τον Χριστό. Οι ίδιοι οι Άγιοι μας απέδειξαν ότι αυτή η ειρήνη υπάρχει σ’ αυτόν τον κόσμο και μας δίνεται και μας προσφέρεται. Πορευόμενοι λοιπόν προς τα Χριστούγεννα δίνεται σε μας αυτή η πλούσια χάρη της εορτής των Χριστουγέννων. Ανοιγομένη η καρδία στη χάρη κοινωνεί μ’ αυτήν και ανεβαίνει πάνω από τα γεγονότα του κόσμου τούτου.

Η ειρήνη του Θεού προσφέρεται στον καθένα από εμάς. Μπορούμε να την απολαύσουμε: «*έρχου και ίδε*», λέει ο Χριστός, «*γεύσασθε και ίδετε ότι χρηστός ο Κύριος*». Η Εκκλησία πάντοτε μιλούσε με απόλυτη σιγουριά και αυθεντία, γιατί είχε στα χέρια της την εμπειρία. Αυτή την εμπειρία την προσφέρει στον καθένα και ο καθένας μπορεί και πρέπει να την ερευνήσει και να την αποδείξει και στον εαυτό του και στο περιβάλλον του. Ο Θεός έσωσε τον άνθρωπο ολόκληρο και είναι μεγάλο σφάλμα να νομίζουμε ότι υπάρχει περίπτωση στην οποία ο Θεός αδυνατεί να μας σώσει και ότι είναι ποτέ δυνατόν η κακία του ανθρώπου και η πονηρία και η δύναμη των ισχυρών να Τον φέρουν σε δύσκολη θέση ή να ματαιώσουν το έργο και την πρόνοιά Του. Η νίκη ανήκει στον Θεό: «*Αύτη εστίν η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών*». Ο Χριστός νίκησε τον κόσμο, τον φόβο και την αγωνία και μας παρεδόθη πλέον σαν η όντως ειρήνη μας. Έτσι είμαστε χαρούμενοι και ειρηνικοί. Δεν φοβόμαστε, αλλά πορευόμαστε τον δρόμο μας έχοντας μέσα στην καρδιά μας αυτή τη βαθιά ειρήνη την οποία έψαλλαν οι άγγελοι και την οποία βίωσαν όλοι οι Άγιοι και φυλάττει η Εκκλησία μας μέχρι σήμερα σαν πολύτιμο

θησαυρό.